

Βασίλης Τουμπέλης

Τα είδαμε όλα τις προηγούμενες μέρες. Είδαμε την μεγάλη στρατιωτική παρέλαση και φιέστα, σαν μήνυμα πολεμικής ισχύος προς πάσα κατεύθυνση, με την Νατοϊκής προέλευσης χρυσοπληρωμένη στρατιωτική μηχανή.

Είδαμε την φιέστα των ξένων και ντόπιων προσκεκλημένων με προεξάρχοντα τον γαλαζοαίματο διάδοχο του Αγγλικού θρόνου, είδαμε τον ποταμό της προπαγάνδας τους, από τα ΜΜΕ αλλά και στο διαδίκτυο, τόσο με την κοσμοπολίτικη εκδοχή όσο και με την εθνικιστική, με όλα τα ιστορικά και σύγχρονα στοιχεία, για την τεκμηρίωση και την εμπέδωση της εθνικής ενότητας και του μεγαλείου της.

Είδαμε τον Έλληνα πρωθυπουργό πάνω στο αεροπλανοφόρο Αϊζενχαουερ, να δίνει τα διαπιστευστήριά του, μεταφέροντάς μας στην «ένδοξη» εποχή του 1951. Όλα αυτά όμως συμπυκνώνονται στο χαιρετιστήριο του Μπάιντεν, όπου μεταξύ άλλων ανάφερε και ομολογεί, ότι η Ελλάδα ”είναι ο πιστότερος σύμμαχος στην περιοχή της Αν. Μεσογείου, μετά το Ισραήλ»…

Βλέπουμε την εγκληματική κυβερνητική πολιτική στην υγεία, και στη διαχείριση της

πανδημίας, με τα δημόσια νοσοκομεία να μετατρέπονται κάτω από το βάρος του όγκου των ασθενών covid-19, σε "αποθήκες ψυχών", παρά τις υπεράνθρωπες προσπάθειες των υγειονομικών.

Βλέπουμε το ταξικό κράτος, με την κυβέρνηση να αφήνει μεθοδευμένα, ουσιαστικά έξω τον ιδιωτικό τομέα υγείας και ιδιαίτερα τους επιχειρηματικούς ομίλους, μόνο με τους απλούς ασθενείς τους, θησαυρίζοντας από τις τσέπες τους και τα ταμεία του ΕΟΠΥΥ,.

Ζήσαμε και είδαμε τα όργια της κρατικής καταστολής, στα πανεπιστήμια, στους δρόμους στις γειτονιές και στα κρατητήρια ακόμη, απέναντι στην νεολαία και σ αυτούς που δεν υπακούουν..... καταπατώντας βάναυσα, συνταγματικά δικαιώματα και ελευθερίες,

Αντιληφθήκαμε, να περνούν μπροστά μας 120 νομοσχέδια, με κύρια στοιχεία τα αντεργατικά, αντιλαϊκά, αντιδημοκρατικά και φιλο-επιχειρηματικά χαρακτηριστικά, ενώ ετοιμάζουν και νέες αντεργατικές ρυθμίσεις, για την τυπική κατάργηση του 8ωρου, των υπερωριών και των συνδικαλιστικών ελευθεριών. Μοίρασαν πακτωλούς ζεστών εκατομμυρίων ευρώ, σε καλανάρχες, κλινικάρχες, εργολάβους, εφοπλιστές και στην Εκκλησία ακόμη. Δέσμευσαν 2,3 δισ. ευρώ, για την αγορά πανάκριβων Νατοϊκών πολεμικών μηχανών ΡΑΦΑΛ_ενώ παζάρεψαν, για κάμποσα ακόμη δισ. ευρώ, για την μελλοντική αγορά νέων φρεγατών.

Πέρα από όλα αυτά, μια νέα οικονομική κρίση εμφανίζεται, με απροσδιόριστη ακόμη έκταση, με αφορμή την πανδημία, με πολλές νέες εκατοντάδες χιλιάδες ανέργους, πολλές χιλιάδες λουκέτα σε μικρές επιχειρήσεις κυρίως, με νέες μειώσεις μισθών, σπρώχνοντας στην φτωχοποίηση, μεγάλα εργατολαϊκά κομμάτια. Το μεγάλο μέλημα της κυβέρνησης είναι η διάσωση των τραπεζών, όπως έκανε με την Τράπεζα Πειραιώς, μέσα στην σιωπή των ΜΜΕ, με τα 3 δισ. ευρώ, το κόστος της ανακεφαλαιοποίησης με δημόσιο χρήμα.

Σ' αυτήν την σύγχρονη εικόνα, έρχονται τα 200 χρόνια του Ελληνικού εθνικού κράτους, βρυκολακιάζοντας σ' όλες τις εκδοχές το σύνθημα Πατρίς – Θρησκεία – Οικογένεια, και μεταφέροντάς το, στην ιστορική διάσταση, παραποιώντας πολλά ιστορικά δεδομένα, για την εξυπηρέτηση της κυβερνητικής και ακροδεξιάς προπαγάνδας. Απέναντι στην ιστορική παραχάραξη, δεκάδες νέοι ιστορικοί αναλυτές, εκφράζοντας αντικειμενικά το έθνος "των από κάτω", δηλαδή του λαού, στάθηκαν όρθιοι με δεκάδες αναλύσεις και την έκδοση έξι νέων βιβλίων, καταρρίπτοντας ανακρίβειες και μύθους_της άρχουσας τάξης, δίνοντας την αντικειμενική εικόνα, τα αίτια, τις αντιθέσεις και τις κοινωνικές δυνάμεις της εθνεγερσίας του 1821.

Ο εργατολαϊκός κόσμος και κομμάτια της νεολαίας, άρχισαν σιγά-σιγά να αντιδρούν, έτσι ή αλλιώς και να σηκώνουν κεφάλι, ξαναγεμίζοντας κάπως τους δρόμους, τις πλατείες και τις γειτονιές, σπάζοντας την τρομοκρατία και τους απαγορευτικούς νόμους, διεκδικώντας τον σεβασμό των δημοκρατικών ελευθεριών, μέτρα προάσπισης της ζωής, της δημόσιας υγείας και κατά της πανδημίας και επίταξη των ιδιωτικών δομών υγείας.

Βγήκαν στους δρόμους χιλιάδες νέοι, φοιτητές, εκπαιδευτικοί, υγειονομικοί, σε ενωτικές συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις και με ενιαία σχεδόν αιτήματα, δίνοντας νέα ελπιδοφόρα πνοή στο λαϊκό κίνημα σήμερα. Στην κυβερνητική καταθλιπτική προπαγάνδα, μέσω των ΜΜΕ και στο διαδίκτυο, ελπιδοφόρα εικόνα είναι τα δεκάδες εναλλακτικά διαδικτυακά μέσα, πέρα από τις λογοκριτικές προσπάθειες, δίνοντας την δυνατότητα ενημέρωσης, σε χιλιάδες νέους.

Η διαχείριση της πανδημίας και της επερχόμενης νέας οικονομικής κρίσης από την κυβέρνηση, αρχίζει και δημιουργεί ένα εκρηκτικό κλίμα στην βάση της κοινωνίας και γι αυτό τρέχει να το αποτρέψει.

Το μεγάλο κοινωνικοπολιτικό ζήτημα όμως παραμένει, πώς και προς τα πού θα στραφεί το έθνος των καταπιεσμένων τάξεων. Οι πρωτοπόρες κοινωνικοπολιτικές δυνάμεις άραγε θα παίξουν ουσιαστικό ρόλο, μακριά από τη διαχειριστική και αδιέξοδη λογική που γνωρίσαμε ή αυτήν που υπάρχει σήμερα και σ’ άλλες χώρες ή στην παραχωρητική πολιτική, ”ο λαός δεν είναι έτοιμος” ή ”τώρα προέχει η εκλογική ενίσχυση”; Θα εκφράσουν και θα παλέψουν να υλοποιήσουν μαζί με το κίνημα, για τις εργατολαϊκές ανάγκες, για την υγεία, την παιδεία, την εργασία, τις δημοκρατικές ελευθερίες, στη βάση ενός τέτοιου προγράμματος, ενώνοντας το έθνος ”των από κάτω”, σε σύγκρουση με το έθνος ”των από πάνω” σαν μια ιστορική αντικειμενική αναγκαιότητα διχασμού, ανοίγοντας το δρόμο της κοινωνικής χειραφέτησης του μελλοντικού αύριο;